อนุญาตการร้องไห้ให้คนตาย ตราบใดที่ไม่ตีโพยตีพาย ไม่แสดงการขุ่นเคือง

[ไทย – Thai – تايلاندي]

ดร.รอชิด บิน หุเสน อัล-อับดุลกะรีม

แปลโดย : สะอัด วารีย์

ตรวจทานโดย : ฟัยซอล อับดุลฮาดี

ที่มา : หนังสือ อัด-ดุรูส อัล-เยามียะฮฺ มิน อัส-สุนัน วะ อัล-อะห์กาม อัช-ชัรอียะฮฺ, เว็บ al-islam.com

2013 - 1434

IslamHouse.com

جواز البكاء على الميت ما لم يكن عن جزع وتسخط

« باللغة التايلاندية »

د. راشد بن حسين العبد الكريم

ترجمة: سعد واري

مراجعة: فيصل عبدالهادي

المصدر: كتاب الدروس اليومية من السنن والأحكام الشرعية

موقع الإسلام www.al-islam.com

2013 - 1434

IslamHouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ปรานียิ่งเสมอ

อนุญาตการร้องไห้ให้คนตาย ตราบใดที่ไม่ตีโพยตีพาย ไม่แสดงการขุ่นเคือง

ท่านอนัส บิน มาลิก เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า

دَخَلْنَا عَلَى أَبِيْ سَيْفِ القَيْن - وَكَانَ ظِئْراً لِإِبْراهِيْمَ عليه السلام - (أيْ: زَوْجَ مُرْضِعَتِهِ) فَأَخَذَ رَسُوْلُ اللهِ ﷺ إِبْرَاهِيْمَ فَقَبَّلَهُ وَشَمَّهُ، ثُمَّ دَخَلْنا عَلَيْه بَعْدَ ذَلِك - وَإِبراهِيْم يَجُوْدُ بِنَفْسِهِ فَجَعَلَتْ عَيْنَا رَسُوْلِ اللهِ ﷺ تَذْرِفَان، فَقَالَ عَبْدُ الرَّحْمن بنُ عَوْف: وَأَنْتَ يَا رَسُوْلَ اللهِ؟! فَقَالَ: «يَا ابْنَ عَوْف إِنَّهَا رَحْمَةٌ»، ثُمَّ أَتْبَعَهَا بِأُخْرَى (أيْ: بِدَمْعَةٍ أُخْرى) فقال ﷺ : «إِنَّ العَيْنَ تَدْمَعُ وَالقَلْبُ يَحْزَنُ وَلَا نَقُوْلُ إِلَّا مَا يَرْضَى رَبُّنَا، وَإِنَّا لَفِرَاقُكَ يَا إِبْراهِيْمَ لَمَحْزُوْنُوْنَ»

[أخرجه البخاري]

“เราได้เข้าไปยัง(บ้าน)อบู สัยฟ์ อัล-ก็อยน์ –เขาเป็นสามีของแม่นมอิบรอฮีม บุตรชายของท่านนบีที่เสียชีวิตตั้งแต่เด็ก- แล้วท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ก็ได้อุ้มอิบรอฮีม จูบและหอมเขา แล้วจากนั้นเราก็ได้เข้าไปหาท่าน และอิบรอฮีมนั้นดูน่ารักน่าเอ็นดู แล้วดวงตาทั้งสองของท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิ วะสัลลัม ก็มีน้ำตาไหลออกมา แล้วท่านอับ

ดุรเราะหฺมาน บินเอาฟ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ก็ได้พูดว่า “ท่าน(ก็ร้องไห้)ด้วยหรือ? โอ้ เราะสูลุลลอฮฺ” แล้วท่านก็กล่าวตอบว่า “บุตรของเอาฟฺเอ๋ย มันคือความอาทร” หลังจากนั้นน้ำตาท่านก็ไหลออกมาอีก แล้วท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ก็กล่าวว่า “แท้จริงดวงตาก็หลั่งน้ำตา และหัวใจก็เศร้าโศก แต่เราก็จะไม่พูดสิ่งใดเว้นแต่ที่ทำให้พระองค์ทรงพอพระทัย และแท้จริงเรากับการจากไปของเจ้า อิบรอฮีมเอ๋ย เราอาดูร” บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์

ท่านอุสามะฮฺ บินซัยดฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมา ได้กล่าวว่า

أَرْسَلَتْ بِنْتُ النَّبِيِّ ﷺ إنّ ابْنِيْ قَدْ احتَضَرَ فَاشْهِدْنا، فَأرْسل يُقْرِئُ السَلَامَ وَيَقُوْلُ: «إنَّ لله مَا أَخَذَ وَلَهُ مَا أَعْطَى وَكُلّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِأَجَلٍ مُسَمًّى، فَلْتَصْبِرْ وَلْتَحْتَسِبْ»، فَأَرْسَلَتْ تُقْسِم عَلَيْه لَيَأْتِيَنَّهَا، فَقَامَ وَمَعَهُ سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ، وَمُعَاذُ بْنُ جَبَل، وأُبَيُّ بْنُ كَعْب، وَزَيْدُ بْنُ ثَابِت وَرِجَال رَضِيَ اللهُ عَنْهُم، فَرَفَعَ إِلى النَّبِي ﷺ الصَبِيَّ فَأَقْعَدَهُ فِيْ حُجرِهِ ونَفْسُه تَقَعْقَع، فَفَاضَتْ عَيْناه ﷺ فَقالَ: سَعْد: يا رسولَ اللهِ ما هذا ؟ قال: «هذِهِ رَحْمَة جَعَلَها اللهُ فِيْ قُلوبِ مَنْ شَاءَ مِنْ عِبَادِهِ، وَإِنَّما يَرْحَمُ اللهُ مِنْ عِبَادِهِ الرُحَمَاء» [متفق عليه]

บุตรีของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ส่ง(คน)มาแจ้งว่า “แท้จริงบุตรของฉันใกล้จะสิ้นใจแล้ว ท่านโปรดมาร่วมอยู่กับ

เรา” แล้วท่านเราะสูลก็ได้ส่ง(คน)ไปกล่าวสลาม และกล่าวว่า “แท้จริงเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮฺสิ่งที่พระองค์จะเอาไป และเป็นของพระองค์สิ่งที่พระองค์ให้มา และทุกสิ่ง ณ ที่ของพระองค์เป็นไปตามอายุขัยที่ถูกกำหนด ดังนั้นเธอจงอดทนเถิด และจงหวังในผลบุญตอบแทน” แล้วนางก็ได้ส่ง(คน)มาบอกว่านางสาบานว่าท่านต้องมา แล้วท่านก็ได้ลุกออกไปพร้อมกับท่านสะอฺด์ บิน อุบาดะฮฺ ท่านมุอาซ บินญะบัล ท่านอุบัยย์ บิน กะอับ ท่านซัยดฺ บิน ษาบิต และคนอื่นๆ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม แล้วเด็กก็ถูกอุ้มยกไปให้ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ท่านก็วางเขาไว้บนตักของท่าน และตัวของท่านก็สะอื้น แล้วตาทั้งสองของท่านก็มีน้ำตาไหลรินออกมา แล้วท่านสะอฺด์ก็ได้กล่าวว่า “ท่านเราะสูลุลลอฮฺ นี่อันใดหรือ?” ท่านกล่าวตอบว่า “มันความความเมตตาที่อัลลอฮฺสร้างมันขึ้นในหัวใจของบ่าวที่พระองค์ทรงประสงค์ และอันที่จริงนั้น อัลลอฮจะทรงเมตตาต่อผู้มีความเมตตาในหมู่บ่าวของพระองค์” บันทึกโดยอัล-บุคอรียฺ และมุสลิม

อธิบาย

การร้องไห้ให้คนตายเพราะความเมตตา และความ

โศกเศร้านั้นเป็นเรื่องอนุญาตให้กระทำได้ อัลลอฮฺไม่ทรงถือสาเอาความตราบที่ไม่ถึงกับการตีโพยตีพาย และไม่เป็นการแสดงความขุ่นข้องหมองใจต่อกำหนดของอัลลอฮฺ ท่านนบีเองก็ร้องไห้ตอน อิบรอฮีม บุตรชายของท่านเสียชีวิตไป พร้อมกับที่ท่านเองก็มีศรัทธาและพอใจอย่างบริบูรณ์กับเกาะฎออ์และเกาะดัรฺของพระองค์

ประโยชน์ที่ได้รับ

- อนุญาตการร้องไห้ให้คนตายที่ไม่ใช่การร้องไห้คร่ำครวญ ตีโพยตีพาย หรือแสดงความขุ่นข้องหมองใจต่อกำหนดของอัลลอฮฺ
- แสดงถึงความเมตตา และความอ่อนโยนของท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม